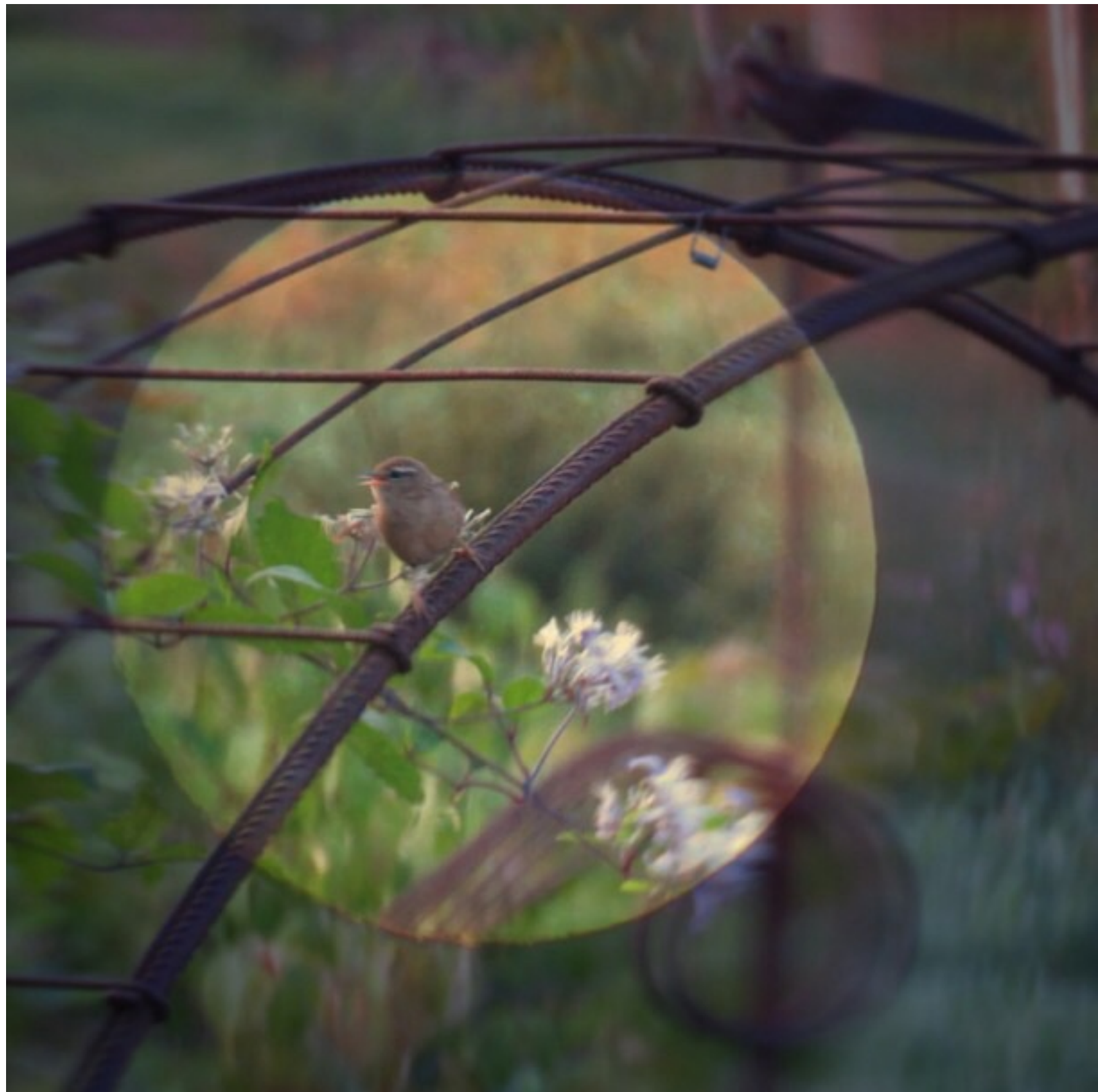

Bön för en ny värld

Öppna mig för
ett nytt seende.
Lär mig se
djupare. Låt
blicken löpa
längs svärtan,
det mörkaste,
det som
skrämmer mig -
och finna
gudomlighetens
spår i
trasighetens
ting.

Låt mig få vara
den dröm världen
vaknar till. Låt
mina fötter
snudda vid
framtidens
andedräkt, och låt
mig få lyfta
tyngden från
stjärnornas
tystnad.

Låt smärtan
äntligen få vingar
och bli fri. Låt
ljuset som bodde i
gråten bli de
vingar som bär
vidare.

Frigör världens
strävan att stråla
av nåd. Lyft
skörden som
mognat och låt
den gamla
surdegen bli bröd
för alla som
hungrar efter frid.

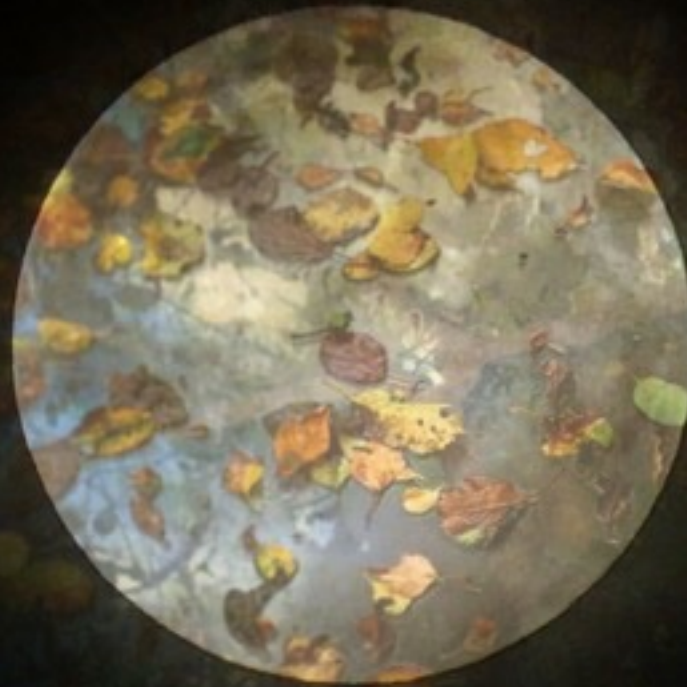

Djupt där inne i
våra cellers
mörkerrum,
blixtrar nåden till,
som en syra som
bränner skulden
till fröjd och
skräcken till
strålgans.

Som en enda
varelse föds vi till
liv. Världen
återuppstår och
det förmultnade
lövet och fröet
blandar sin styrka
och blir nya träd.

Varje människa är en bön, född ur djupet av världens födelse.

Våra steg är stavelser i rymden - som den helige sjunger
när han vaktar tiden vid tingens gräns.

Oändlig är sången speglad i dansen som dansade hans syn.

Så föds vi igen och igen tills våra vingar kan flyga utan luft,
tills våra fötter kan dansa utan golv och
våra sinnen kan älska utan kroppar.

Världen kan inte stavas utan kärlekens språk,
utan tonerna från andningens djuphål.

Snart föds vi som ljus och medan snön smälter
under våra trasiga steg nynnlar kackelackorna
från bergen godnattvisor
för dem som snart skall väckas till liv.

Låt stenarnas
minnen vakna. Låt
världens ögon se
klart. Skogarnas
klagan får aldrig
tystna, bara
stämmas till kör
för en ny tid.

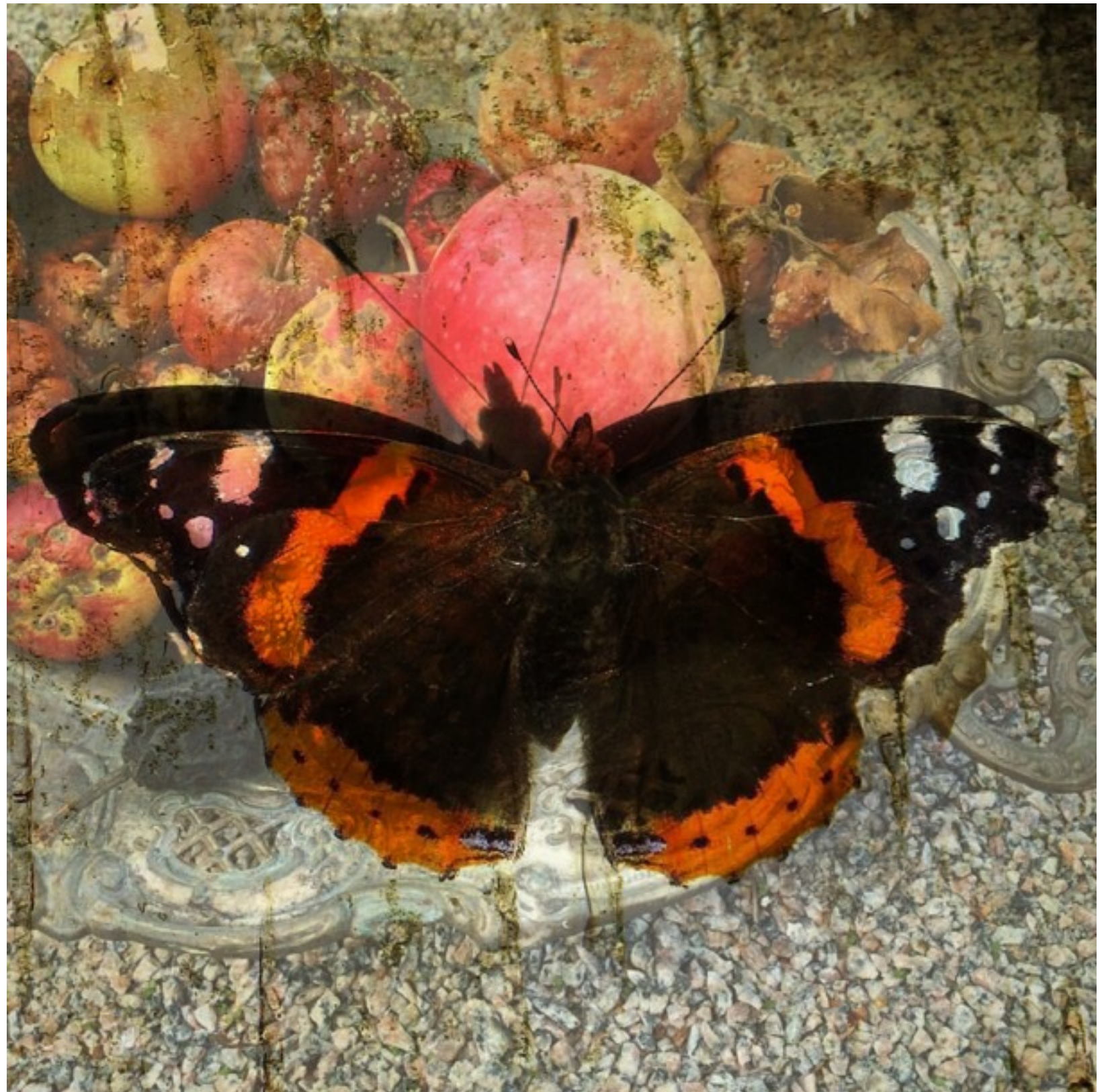

Låt djuren tala
tankarnas språk
och låt seende
ögon ta form.

Låt det ruttna,
jäsa till vin, låt det
svedda kolna till
stjärnstoft. Låt
dyngan från
människans
girighet bli till
violer och balsam
som läker. Låt
föraktet för
svaghet bli
smultron och bind
kransar av
skammen vi gömt.

Låt ljuset komma.
Låt månen vända
och vandra. Låt
vintergatan
blomma mot vår.

Låt människan
bana sin väg mot
nåd - lika tyst
som kärleken
längtar.

Bön och bilder:
Marianna Agetorp
2017
www.agetorp.se